

Gevangenis: frontale aanval op het stakingsrecht

Nieuws dinsdag 3 maart 2020

Eind 2019 moest minister Geens overleg plegen met de nationale vertegenwoordigers van de vakbonden over de zogenaamde modelplannen die per gevangenis bepalen hoeveel personeelsleden er nodig zijn om de wettelijke taken uit te voeren tijdens een staking. Vanaf het begin was de discussie hierover zeer moeilijk omdat de directeur-generaal van het gevangeniswezen een zeer eigenzinnige interpretatie heeft van de wet op het penitentiair statuut. Hij schreef die nochtans zelf heeft in de periode dat hij kabinetsmedewerker was van minister Geens.

Omdat er op geen enkele manier redelijk overlegd kon worden met het kabinet Geens, maar ook niet met de directeur-generaal, werd de hulp ingeroepen van een sociaal bemiddelaar van de FOD WASO. Tijdens deze bemiddelingsgesprekken werd overeengekomen dat de vakbonden zelf een modelplan zouden opstellen voor twee gevangenis (Antwerpen en Jamioulx), rekening houdend met de wettelijke taken.

Vakbondsvoorstel

Omdat de wet grosso modo voorziet in twee periodes (maximum 48 uur en langer dan 48 uur) van staking, was dat ook het uitgangspunt van de vakbonden bij het opstellen van modelplannen. Zo kwamen we voor de gevangenis in Antwerpen tot het resultaat van ongeveer 25 procent personeelsbezetting om tijdens een staking van maximum 48 uur de minimale rechten van de gedetineerden toch op een veilige manier te garanderen. Voor stakingen die langer dan 48 uur duren, kwamen we tot een personeelsbezetting van ongeveer 30 procent.

Deze aantallen lagen beduidend lager dan de cijfers waarmee het kabinet Geens en de directeur-generaal aanvankelijk uitpaktten. Zij wilden 70 procent bewakend personeel, elke dag. Na enkele terechte opmerkingen van het kabinet en de directeur-generaal pasten we onze voorstellen omwille van veiligheidsredenen aan tot respectievelijk 27 en 31 procent personeel.

Onze verbazing was dus enorm toen de minister onverwacht de stekker uit de bemiddelingsprocedure trok. Hij zag geen mogelijke toenadering meer en drukte dus zijn voorstel van 70 procent personeel elke dag door, ongeacht de lengte van de staking.

Dictaat van de politiek

Dit was het zoveelste vertoon van het dictaat van de politiek waarmee we geconfronteerd werden. Het betekende overduidelijk een frontale aanval op het stakingsrecht van het personeel in de gevangenis. Samen met de andere vakbonden kondigden we dus meteen acties aan. Er is nu een gecoördineerd

actieplan, waarbij elke gevangenis in België elke vrijdag in actie gaat gedurende 24 uur, eventueel aangevuld met prikacties en/of een aanvullende actie van maximum 24 uur per week. Zo willen we de minister dwingen de gesprekken over de modelplannen opnieuw te starten, binnen de werkwijze die de vakbonden hebben gehanteerd: wettelijke taken uitvoeren kan, maar wel met respect voor het stakingsrecht van het personeel dus.

We staan niet alleen

Gezien de frontale aanval op het stakingsrecht van het personeel in de gevangenissen een voorbode is van verdere aanvallen op het stakingsrecht van alle werknemers, openbaar of privé, volgden al snel solidariteitsoproepen van de voorzitters van de ACOD en het ABVV.

Het gevangenispersoneel bevindt zich in het oog van een orkaan die al het personeel van de openbare diensten monddood wil maken. Het is bemoedigend vast te stellen dat we aan de piketten van de verschillende stakende gevangenissen steun krijgen van kameraden van andere sectoren en centrales.

De strijd van het gevangenispersoneel is er immers een voor iedere werknemer die het recht wil behouden zijn arbeid te staken wanneer de werkgever er niet voor zorgt dat er veilig kan gewerkt worden, met respect voor gemaakte afspraken en geldende wetgeving. Samen staan we sterk(er)!

Robby De Kaey